

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu și de partea vătămată Cojucari Ion, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui

Chifor Andrei Vasile, născut la 09 martie 1966, originar din sat. Lucașeuca, r-nul. Orhei, domiciliat în sat. Bușăuca, r-nul Rezina.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 11.03.2015 – 30.06.2015 (prima instanță);

2. 27.07.2015 – 13.10.2015 (instanța de apel);

3. 18.12.2015 – 27.01.2016 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 30 iunie 2015, Chifor Andrei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 4 ani închisoare, iar conform 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa numită s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Rezina din 20 decembrie 2013, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că inculpatul Chifor Andrei la 13.06.2014, în jurul orei 21:00, din intenții huliganice, aflându-se în stradă, lângă poarta gospodăriei sale situată în sat. Bușăuca, r-nul Rezina, în urma unui conflict, încălcând grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, i-a aplicat cu o bătă din lemn o lovitură în regiunea capului și una în regiunea mâinii stîngi lui Cojucari Ion, cu aceeași bătă o lovitură în cap și mîna dreaptă lui Chiselița Vasile, locuitori ai sat. Bușăuca, r-nul Rezina. În rezultatul loviturilor, conform rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 358 D din 27.08.2014 și nr. 352 D din 25.08.2014, lui Cojucari I. și Chiselița V. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare.

3. Inculpatul a atacat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că nu a dorit și nu a avut intenția de a încălca ordinea publică. Pe Chiselița V. l-a lovit cînd acesta se afla în gospodăria sa, fără permisiune și o agresa fizic pe soția sa. Instanța și-a întemeiat concluziile despre vinovăție pe presupunerile martorilor, iar toate dubiile urmau a fi interpretate în favoarea sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, pronunțată integral la 17 noiembrie 2015, a fost admis apelul inculpatului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Chifor Andrei a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, din motivul existenței uneia din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei – legitima apărare.

4.1. Instanța de apel a reținut, că de către organul de urmărire penală inculpatul a fost învinuit pentru faptul, că la 13.06.2014, în jurul orei 21:00, din intenții huliganice, aflîndu-se în stradă, lîngă poarta gospodăriei sale situată în sat. Bușăuca, r-nul Rezina, în urma unui conflict, încalcînd grosolan ordinea publică, în prezența mai multor persoane, i-a aplicat cu o bîtă din lemn o lovitură în regiunea capului și una în regiunea mîinii stîngi lui Cojucari Ion, cu aceeași bîtă o lovitură în cap și mîna dreaptă lui Chiselița Vasile, ambii locuitori ai sat. Bușăuca, r-nul Rezina. În rezultatul loviturilor aplicate conform rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 358 D din 27.08.2014 și nr. 352 D din 25.08.2014, lui Cojucari I. și Chiselița V. i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare.

Instanța a concluzionat că, instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor administrate în sensul art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, ajungînd la concluzia greșită cu privire la vinovăția inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fapt ce a dus la condamnarea ilegală și neîntemeiată a lui.

În acest sens, instanța de apel a conchis că probatoriul administrat în cauză și verificat în ședința de judecată, nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, concluzie probată prin declarațiile martorilor Ostap N., Cucer N., Cucer A., Chifor T. și Pînzărean O.

Colegiul penal a conchis că, declarațiile părților vătămate Cojucari I. și Chiselița V. nu corespund adevărului, deoarece în cauză s-a constatat că părțile vătămate au bătut-o pe T. Chifor și pe nepotul ei, tot dînșii au intrat în curtea lui A. Chifor și au aplicat violența, iar A. Chifor s-a aflat în legitimă apărare, apărînd integritatea fizică a soției, a nepotului minor, cît și a sa, de atacurile ilegale ale lui Cojucari I. și Chiselița V.

Cu referire la declarațiile martorilor Zagorodniuc V., Rusu V., Rusu S. și Rusu Gr., instanța de apel a menționat că ele nu sunt veridice, persoanele sunt în relații bune și cunoscuții părților vătămate, ei fiind cointeresați în cauza dată.

Colegiul a relevat, că inculpatul nu a avut intenția de a încălca ordinea publică sau să manifeste o deosebită lipsă de respect față de societate, deoarece pe Chiselița V. l-a lovit în timpul ce dînsul se afla în gospodăria sa, fără permisiune, în timpul ce o agresa fizic pe soția sa. Cu aceeași intenție a încercat se între în ogradă și Cojucari I., pe care inculpatul l-a lovit la poartă și cu care a avut anterior relații ostile, împiedicîndu-l să pătrundă, cu violență, în domiciliul său.

5. Decizia este atacată cu recurs ordinar de către procuror la 10 decembrie 2015 și care, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului se indică, că în dosar există probe care demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și anume declarațiile părților vătămate Cojucari I. și Chiselița V., ale martorilor Zagorodniuc V., Rusu V., Rusu Sv. și Rusu Gr., cărora instanța de apel nu le-a dat o apreciere cuvenită.

5.1. Decizia este atacată cu recurs ordinar și de partea vătămată Cojucari Ion la 02 decembrie 2015, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5), 12) Cod de procedură penală, care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului a invocat:

- cauza a fost judecată în apel în lipsa sa, fiind citat, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre aceasta, pentru a amâna ședința și de a se expune asupra apelului, deoarece se afla la muncă neoficial peste hotare, nu comunica cu familia, necunoscând despre ziua ședinței și pronunțarea deciziei;

- decizia este neîntemeiată și se bazează doar pe declarațiile martorilor Ostap N., Cucer N., Cucer A., Pînzărean O. și Chifor T., care urmau a fi apreciate critic, deoarece sunt contradictorii cu declarațiile martorilor Rusu V., Rusu Sv., Rusu Gr. și Zagorodniuc V., aceștia declarând că conflictul s-a petrecut în drum, inculpatul l-a agresat și l-a lovit cu un băț în cap, astfel instanța de fond just a apreciat probele și corect l-a condamnat pe inculpat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, însă, instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că inculpatul a săvârșit fapta în stare de legitimă apărare, manifestându-se în favoarea părții apărării;

- instanța de apel nu a analizat și apreciat obiectiv declarațiile martorului minor Cucer A., neținând cont de concluzia pedagogului, deoarece declarațiile din cadrul cercetării judecătorești contravin celor de la urmărirea penală, martorul fiind intimidat.

6. Avocatul Crăciun V. în numele inculpatului a depus referință asupra recursului înaintat de procuror, care consideră necesară dispunerea inadmisibilității acestuia, din motiv că recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Raportînd aceste prevederi la speța examinată, Colegiul reține că recursurile sînt declarate în defavoarea persoanei achitate Chifor Andrei și ca temeiuri se invocă pct. 5), 6), 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, precum că cauza a fost judecată în apel în lipsa părții vătămate, care era în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată, că temeiurile invocate nu și-au găsit confirmare în cauza dată, deoarece din textul deciziei se observă, că instanța a analizat obiectiv probele administrate, și-a motivat soluția adoptată și conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată.

Din textul recursurilor se evidențiază că recurenții critică modalitatea de apreciere a probelor, însă, Colegiul penal atestă că instanța de apel, la soluționarea cauzei, a ținut cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat

probele prezentate de părți sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, întemeiat l-a achitat pe Chifor Andrei de sub învinuirea în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, din motivul existenței unei cauze care înlătură caracterul penal al faptei și anume, a legitimei apărări.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța de apel a făcut o analiză amplă a probelor, argumentând detaliat respingerea acelor din ele care au fost invocate în suportul învinuirii aduse inculpatului.

Instanța de apel a apreciat că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente și concludente, care în ansamblu cu circumstanțele cauzei ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Opinia recurenților precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor Rusu V., Rusu Sv., Rusu Gr., Zagorodniuc V. și părților vătămate, cât și altor probe administrate la dosar, nu poate fi temei de casare a soluției instanței de apel.

Colegiul penal relevă, că este neîntemeiat și declarativ argumentul părții vătămate Cojucari Ion, precum că cauza a fost judecată în apel neîntemeiat în lipsa sa, deoarece partea vătămată fiind legal citată nu s-a prezentat în ședința de judecată a instanței de apel, nu a probat imposibilitatea de a se prezenta în ședință, iar părțile prezente au considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia, instanța de apel respectând astfel prevederile art. 412-414 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurenților precum că inculpatul se face vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, iar instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că fapta a fost săvârșită de inculpat în stare de legitimă apărare, Colegiul penal le apreciază critic, deoarece instanța și-a motivat soluția expusă la pct. 4.1. din prezenta decizie, care este susținută și de instanța de recurs, și a cărei reluare nu se mai impune.

În această ordine de idei, Colegiul penal relevă că inculpatul nu a avut intenția de a încălca ordinea publică sau să manifeste o deosebită lipsă de respect față de societate, deoarece el a apărut integritatea fizică a soției și a nepotului minor, cât și a sa, de atacurile ilegale ale lui Cojucari I. și Chiselița V.

Argumentul părții vătămate despre caracterul contradictoriu al declarațiilor martorului minor Cucer A., care potrivit concluziei pedagogului a fost intimidat, este considerat neîntemeiat de către Colegiul penal și care nu poate duce la careva consecințe juridice legate de răsturnarea soluției în speța dată, deoarece cumulul de probe a fost apreciat de către instanța de apel în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

De asemenea, partea vătămată consideră prezentă în cauză și eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală – faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. Colegiul conchide că, în speța examinată nu este comisă o asemenea eroare de drept, deoarece instanța de apel a făcut o concluzie legală asupra nevinovăției inculpatului și a stabilit că învinuirea nu a prezentat probe în suportul învinuirii aduse acestuia.

În atare circumstanțe, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se impune soluția inadmisibilității recursurilor înaintate în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sergiu Ciobanu și de partea vătămată Cojucari Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui *Chifor Andrei Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 februarie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru